

2 Koningen 4, 42-44

Johannes 6, 1-15

Of je nu een regelmatige kerkganger bent of niet, dit verhaal kennen we allemaal: de wonderlijke broodvermenigvuldiging. Geen wonder natuurlijk, want elk van de vier evangelisten heeft het in zijn verhaal opgenomen. Mattheus en Marcus vertellen het zelfs twee keer, al verschillen de cijfers van hoeveel brood en vis er uitgedeeld en opgehaald wordt wel doorheen de verschillende versies. Misschien niet goed opgelet in de rekenles?

Maar vandaag dus de versie uit het Johannesevangelie. Weet je, Johannes is altijd een beetje een buitenbeetje ten opzichte van de andere evangelisten. Hij heeft het verhaal van Jezus veel later neergeschreven dat de drie anderen en hij heeft zijn tijd genomen om een extra spirituele laag aan het verhaal toe te voegen.

't Zijn maar kleine zinnestjes die hij toevoegt, maar die je het verhaal toch op een andere manier doen lezen. En 't is bij die kleine zinnestjes die het ene verhaal met een ander verhaal verbinden, dat ik vandaag even wil blijven stilstaan. En als het aan Johannes ligt, verbindt hij alles telkens weer met het Paasverhaal.

Ik begin bij het begin, bij de inleiding. Daar staat: 'Vervolgens ging Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea'. Het evangelie van Johannes eindigt met een aantal verschijningsverhalen. En je mag gerust eens raden waar de leerlingen Jezus aan het einde van het verhaal Jezus een laatste maal ontmoeten. Juist, ja, op en bij het Meer van Galilea. Zou het toeval zijn dat er bij die ontmoeting ook brood en vis is? Zodanig veel vis zelf dat het net er haast van scheurt.

Even verder staat er: Jezus ging de berg op. Dat deed hij wel vaker, alleen om er te bidden. Maar deze keer is het met zijn leerlingen. Zoals in dat andere verhaal waar hij met enkele van zijn leerlingen de berg opging. We mogen het binnenkort, op 6 augustus, weer lezen: hoe Jezus op die berg Mozes en Elia ontmoet, hoe zijn leerlingen zien hoezeer Gods licht door hem de wereld in straalt. In dat verhaal staat Jezus helemaal in de lange traditie van het Joodse geloof, in de lange traditie van wet en profeten. "Ja, dan schouwen wij heden zijn Aangezicht, in de liefde die alles omringt."

Ja, we zien de liefde in Jezus die de calvarieberg opgaat en er zichzelf deelt.

Ik ben nog altijd in de inleiding van het verhaal, als Johannes nog een klein zinnestje toevoegt om ons mee te nemen naar de verhalen van de Goede week. Hij schrijft: "Het was kort voor het Joodse paasfeest." Hoofdstuk 13 begint met exact dezelfde woorden. En ook daar is er brood om te delen.

En vreemd genoeg misschien zal je de vertrouwde woorden uit het grote dankgebed die de priester straks ook in deze viering weer uitspreekt in de volgende vijf hoofdstukken van Johannes niet terugvinden. Hij zet ze hier in dit verhaal: Jezus nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten.

Verbinden: Johannes is er een krak in. Verbinden, daartoe worden wij ook uitgenodigd, telkens weer.

Breken en delen: Jezus is er een krak in. Breken en delen, daartoe worden wij ook uitgenodigd, telkens weer.

Misschien had Jezus ook niet goed opgelet in de rekenles: als je deelt, heb je bij hem niet minder, maar meer... Misschien noemen ze dat verhaal over brood delen daarom wel brood-vermenigvuldiging.